

EGY TELJESEN ÚJ ÉLETSTÍLUS

8 Életige

2009. augusztus

„Mivel szerette övéit, akik a világban maradtak, mindvégig szerette.”

Jn 13,1

A Gen3 Központok gondozásában
Chiara Lubich írásának felhasználásával

Vegyük nagyító alá.

Tudod, hol szerepel az Evangéliumban ez a mondat?

János evangélista írja, mielőtt beszámolna arról, hogy Jézus megmosta tanítványai lábát és felkészült a szenvedésre.

Az övéi körében töltött utolsó órákban Jézus a maga teljességében és félre nem érthető módon fejezi ki szeretetét, melyet kezdettől fogva táplált irántuk.

A „**mindvégig**” szó azt jelenti: élete végéig, utolsó leheletéig. De a **tökéletesség gondolata** is ott rejlik benne. Arról szólnak ezek a szavak, hogy **teljességgel, tökéletesen, mélységesen** szerette őket, egészen a legvégsőkig.

Talán nem világlik ki ebből Krisztus életstílusa, az, ahogyan ő szeret? Megmossa tanítványai lábát.

Szeretete olyan szolgálatra készíti, amit abban az időben kizárólag a rabszolgák végeztek. Jézus a kálvária tragédiájára készül, hogy a rendkívüli ígéren, a csodákon és minden cselekedetén túl az **életét is odaadja „övéinek” és mindenkinek.** Szükségük volt rá, hiszen minden embernek leginkább arra van szüksége, hogy megszabaduljon a bűntől, azaz a haláltól, hogy beléphessen a mennyek országába. Békét és örömet kellett találniuk abban az Életben, amely soha nem ér véget.

Jézus halálra adta magát, elhagyottságában az Atya után kiáltott, míg végül azt mondhatta: „minden beteljesedett”.

Az isteni szeretet hűségét és a testvéri szeretet gyöngédségét tükrözik e szavak.

Mi keresztények is szerethetünk így, mert Krisztus bennünk él.

Hányszor kezdtél törődni valakivel, aztán magára hagytad, és ezer kifogással elhallgattad a lelkiismeretedet? Hányszor fogtál valamibe nagy lelkesen, aztán a nehézségek miatt félbe hagytad, mert úgy tűnt, hogy az erődöt meghaladja?

Jézus ma erre tanít:

„Mivel szerette övéit, akik a világban maradtak, mindvégig szerette.”

Lehet, hogy életed folyamán soha nem fogják azt kérni, hogy fizikailag is áldozd fel magad a testvéreidért. Azt viszont biztosan kéri Isten, hogy szeresd őket mindvégig, a végsőkig, egészen addig, hogy te is elmondhasd:

„minden beteljesedett”.

Történt egyszer, hogy...

Cetti
(Olaszország)

Tizenegy éves **Cetti** észrevette, hogy vele egyidős barátnője és osztálytársa, **Giorgina** mennyire szomorú. Giorginának meghalt az édesapja, anyja pedig a nagymamánál hagyta, mert egy másik férfivel élt. Cetti érezte, hogy nagy baj van, és segíteni akart. Bár gyerek volt, **megkérte barátnőjét, hogy beszélhessen a mamájával.** Giorgina pedig arra kérte, hogy előbb menjenek el az édesapja sírjához. Cetti nagy szeretettel elkísérte őt a temetőbe, és hallotta, amint Giorgina sírva könyörög apjának, hogy jöjjön el érte és vigye magával. Cetti szíve majd mehasadt. Nem messze tőlük egy romos kis templom állt. Beléptek. Csak egy tabernákulumot és egy feszületet találtak benne. Cetti megszökölt: **„Látod, a világon minden elpusztul, de a feszület és a tabernákulum megmarad.”**

„Igen, igazad van!” – válaszolta Giorgina, és letörölte könnyeit. Aztán Cetti elkísérte édesanyjához. Alighogy odaértek, Cetti határozott hangon így szólt: **„Tudom, nem rám tartozik, és ne tessék haragudni, mégis meg kell mondanom, hogy megfosztotta Giorginát az anyai szeretettől, pedig nagy szüksége lenne rá. Azt is meg kell mondanom, hogy nem fogja megtalálni a lelki békét, amíg magához nem veszi őt, és meg nem bánja, amit tett.”**

Másnap az iskolában váratlan esemény történt: tanítás után egy autó jött a barátnőjéért. Az édesanyja vezette. Ettől kezdve mindig ez az autó jött érte, mert Giorgina újra az édesanyjával élt, aki végérvényesen szakított azzal a férfival.

Írd le te is a tapasztalataidat itt:
www.teens4unity.net